



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 21. Judicium Berytense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. Iba Danielelem, Episcopum Carrensem, E-
A C. 448. jus Nepotem, & Joannem Episcopum
 Battensem accusarunt. Quatuor Pres-
 byteris quinque novi Accusatores, Albe-
 nius, Joannes, Anatolius, Cajumas, &
 Abib, omnes Clerici, se junxerunt; Con-
 stantinopolim delati, Imperatorem Theo-
 dosium adierunt, & Flavianum Episco-
 pum, qui hujus rei Judicium iisdem E-
 piscopis, quibus prima vice commissum
 fuerat, mandavit, scilicet Photio Tyrien-
 si, Eustathio Berytensi, & Uranio Hyme-
 riensi; hujus enim rei testes sunt ipsius
 litteræ, quas Eulogio, Constantinopoli-
 tano Diacono, ferendas dedit; Impera-
 tor quoque suas Epistolas expediri jussit,
 id ipsum præcipiens; atque iterum, sicut
 antea, Tribuno Damascio curam deman-
 davit, ut imperata exequeretur. (*)

§. XXI.

Judicium Berytense.

Conc. Calced. act. 10. p. 637. Verum hac altera vice Conventum Be-
 ryti, prima Die Sept. eodem anno
 448. egerunt. Aderant tres Judices, Da-
 mascius

(*) Consentio hic Anonymo I. animadver-
 tenti, hæc non solius Imperatoris arbitrio facta,
 & adducendi ex Actis Verba: *Santissimo Archie-
 piscopo nostro Flaviano decernente cum Reli-
 giosissimo, & Christi amante Imperatore nostro,
 & præcipiente apud Vestram Sanctitatem, ut
 quæ nostra sunt, exerceri. &c.*

mascius Tribunus, tres Episcopi delati, & ^{Sæculum V.} novem Accusatores. ^{A.C. 448.} Judices, ut ante omnia de Partium Conditione, & meritis constaret, Ibam interrogant, quidnam in Concilio Antiocheno actum fuerit. Tum Samuel, unus ex Actoribus, ait: *Rogamus, ut quæ dicuntur, Episcopo Uranio lingua Syriaca explicentur, ea enim, quæ Archiepiscopus Domnus in causa nostra ad Archiepiscopum Flavianum scripsit, ipsi notissima sunt, quia tunc Constantinopoli versabatur.* Ergo Uranio datus est Interpres, cui nomen Maras. Nempe Græce loquebantur, cujus linguæ Uranius, utpote ex Mesopotamia, ignarus erat. Ibas, ad interrogationem Judicum respondens, narravit, quæ Antiochiæ acta fuerant, & quia duo ex ejus Accusatoribus discesserant, Acta Concilii, quæ ipsi in manibus erant, lecta fuere.

His auditis Libellus Accusationis, pridie traditus, prælegi jubetur. Accusatores, interrogati, declarant, se prælectis insistere. Accusationis capita, numero decem, & octo lecta fuere contra Ibas; verum ad tria principaliora cætera reduci poterant; nempe esse Nestorianum, *Art. II. 45.* & S. Cyrillum ab ipso pro Hæretico haberi. Quod plures indignos ordinasset, & inter alios Danielelem, Nepotem suum, quem Episcopum constituisset in quadam

Sæculum V. Paganorum civitate, ubi optimæ vitæ
 A. C. 448. & exempli Pastor fuisset necessarius, non

obstante, quod Daniel juvenis esset tur-
 bulentus, & in omnem licentiam effusus.

3.

1. 2. 7. 8.

9. 13.

Quod sordida avaritia laboraret, pecu-
 niam ab ordinandis extorqueret, reddi-
 tibus Ecclesiæ, & Benefactorum Dona-
 tionibus abuteretur, ut Nepotem, & pro-
 pinquos suos locupletaret. Daniel accu-
 sabatur, quod mulierem Edessenam, cui
 nomen Challosa, maritum habentem, de-
 periret, quam in variis profectioibus

6.

itineris sociam circumduceret, eamque
 raptis Ecclesiæ Bonis ditasset, ita ut fa-
 mina, antea pauperrima, jam uni ducen-
 tos, alteri trecentos aureos mutuos da-
 ret; Eidem mulieri, & liberis ejus Da-

14.

16.

18.

nielem condito testamento Bona sua, quæ
 haberet ingentia, destinasse; eidem quo-
 que Hæreditatem cujusdam Diaconi divi-
 tis, & Sylvas, ad Ecclesiæ proprietatem
 pertinentes, donasse. Præterea idem Da-
 niel accusatione notabatur, quod vitæ
 suæ dissolutæ Sodales ordinaret, & donis
 acceptis, Idololatriæ reos absolveret.

p. 657.

Dixerunt Judices, Initium faciendum
 esse ab Articulo de Fide, tanquam cæte-
 ris graviore; tunc dixit Maras de Iba:
*dixit in quodam Sermone; non invideo
 Jesu Christo, quod Deus factus sit, nam,
 sicut ipse, ita etiam ego Deus factus sum.*
 Episcopi interrogarunt Ibam, an hoc di-
 xisset;

xisset; respondit: *Anathema illi, quis- Sæculum V
quis dixerit! Anathema etiam hujus Ca- A. C. 448.*
lumnia Auctori! ego vero non dixi, aver-
tat Deus! Samuel dixit: habemus hic
testes, quod dixerit; rogamus, ut eos vo-
cari jubeatis, & proprio ore pronuntient,
an non hæc verba loquentem audierint.
Ibas dixit: mallet millies mori, quam hæc
verba dicere; propitius sit mihi Deus, ne
vel sola hujus Blasphemiae cogitatio in men-
tem veniat? Episcopi dixerunt: an affir-
matis, Ibam hæc in Ecclesia dixisse? Sa-
muel dixit: mos est Ecclesiae, ut Episco-
pus in Vigilia, vel Die Paschæ sua manu
Clericis munuscula distribuat, & antequam
det, brevem sermonem instituat; hac
occasione præsentibus Clericis omnibus illa
verba edixit. Probamus per testimonium causa Ibæ.
aliquorum, qui adsunt, & dicentem audie-
runt. Episcopi: quantum abiit tempus, ex
quo hæc ipsum dixisse affirmatis? Samuel
respondit: plusquam triennium abiit; di-
xit etiam alia, & probabimus, si jubeatis.

Episcopi dixerunt: *Quinam sunt ve-*
stri testes? Samuel: tres hic præsto sunt,
si autem jubeatis, aliorum nomina trade-
mus, & accersemus. Ibas: Clerici nostri
plus minus ducenti sunt; hi omnes testi-
monium dederunt, an Orthodoxus sim, vel
Hæreticus, & quid hac super quaestione de
me sentiant, ad Archiepiscopum Domnum,
& ad vestram Pietatem scripserunt. Ve-

Sæculum V.
A. C. 448. *strum jam est examinare, an ipsorum testimonium consentaneum sit illi, quod ferunt tres isti, qui cum meis Accusatoribus Constantinopolim ierunt, & adhuc cum ipsis versantur. Samuel dixit: nobis convenit probare, non autem Episcopo Ibae; nam non factum non probatur. Episcopi: Testes vestros nominate! Samuel: testes sunt David, Diaconus, qui fuit avarii Custos. Maras, Diaconus, qui Sancti Ephrem scripta prælegit, vir inter Syros doctissimus. Ibas: Maras cum ipsis Antiochiæ fuit, cum ipsis Libellum tradidit, cum ipsis Constantinopolim ierit, atque ut veritatem edicamus, excommunicatus est, non a me, sed ab Archidiacono suo, quod quemdam Presbyterum ludibrio habuerit; cumque eum viderent aliunde irritatum, socium ad me accusandum adsciverunt. Dixerunt Episcopi, cum Blasphemia, ut Accusatores affirmarent, in Aula Episcopali, toto Clero præsentem, fuisset prolata, Testes deesse non posse. Ad hoc Maras respondit; plerosque Reverentia, & metu Ibae cohiberi, ne veritatem eloquerentur. At Episcopis hæc responsio non placuit, dixeruntque: Testimonium trium Testium, quos adducitis, non recipimus, ea maxime de causa, quod eos Episcopus Ibas suspectos habeat.*

655. Deinde Ibam rursus interrogant, an ea, quæ objicerentur, dixisset; respondit

657.

dit Ibas: *Non dixi. Et illum anathematizo, quisquis dixit. Non puto tantam vel Dæmonis esse nequitiam, ut hæc dicere queat!* Maras dixit: *an non Beatum Cyrillum Hæreticum appellasti? profecto, dixit Ibas: non recordor dixisse; si autem appellavi, tunc fuerit factum, quando eum Concilium Orientis ut Hæreticum anathematizavit; Exemplum mei Patriarchæ secutus sum.* Maras subjunxit: *an non dixisti, te eum, nisi Articulos suos anathematizasset, ad Communionem non fuisse recepturum?* Ibas: *dixi, nisi mentem suam explicasset, nec Patres Concilii Orientis, nec me ipsum Cyrillum fuisse recepturos.* Episcopi ad Accusatores dixerunt: *Edicite, an probare possitis, quod Cyrillum post Reconciliationem cum Joanne Hæreticum appellaverit.* Ibas: *tantum abest, ut eum, postquam Articulos suos exposuit, anathematizaverim, ut potius ipsius Epistolas acceperim, & meas miserim, denique in Communionem cum ipso vixerim.* Episcopi: *probate, quod post obitum Beati Cyrilli eundem Ibas Episcopus Hæreticum appellaverit!* Maras: *probamus; tuncque quamdam Epistolam Ibæ ad Persam, Christianum, cui nomen Maris, datam legi petiit.*

Sæculum V.
A.C. 448.

p. 660.